

UCHWAŁA NR 52/2026
PAŃSTWOWEJ KOMISJI WYBORCZEJ
z dnia 19 maja 2026 r.

w sprawie sprawozdania finansowego KOMITETU WYBORCZEGO KANDYDATA
NA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ ALDONY ANNY
SKIRGIEŁŁO z wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej przeprowadzonych
w 2025 r.

Państwowa Komisja Wyborcza, na podstawie art. 144 § 1 pkt 3 lit. d ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2025 r. poz. 365 i 1792 oraz z 2026 r. poz. 178),

postanawia

odrzuć sprawozdanie finansowe KOMITETU WYBORCZEGO KANDYDATA NA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ ALDONY ANNY SKIRGIEŁŁO o przychodach, wydatkach i zobowiązaniach finansowych tego Komitetu, w tym o uzyskanych kredytach bankowych i warunkach ich uzyskania, związanych z udziałem w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej przeprowadzonych w 2025 r., **z powodu naruszenia** art. 132 § 5 Kodeksu wyborczego.

Uzasadnienie

KOMITET WYBORCZY KANDYDATA NA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ ALDONY ANNY SKIRGIEŁŁO przedłożył sprawozdanie finansowe Państwowej Komisji Wyborczej z zachowaniem terminu określonego w art. 142 § 1 Kodeksu wyborczego.

Sprawozdanie sporządzone zostało zgodnie ze wzorem, określonym w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 27 września 2023 r. w sprawie sprawozdania finansowego komitetu wyborczego (Dz. U. poz. 2065).

Do sprawozdania dołączono sprawozdanie biegłego rewidenta, wybranego przez Państwową Komisję Wyborczą.

Żaden z uprawnionych podmiotów, wymienionych w art. 144 § 7 Kodeksu wyborczego, nie zgłosił Państwowej Komisji Wyborczej zastrzeżeń do sprawozdania finansowego Komitetu.

W wyniku przeprowadzonego badania sprawozdania finansowego Komitetu, dołączonych do niego dokumentów oraz na podstawie sprawozdania biegłego rewidenta, Państwowa Komisja Wyborcza stwierdziła, co następuje.

Komitet wykazał w sprawozdaniu, że w okresie sprawozdawczym pozyskał przychody w wysokości 670,00 zł, na które składały się wpłaty pochodzące od osób fizycznych (400,00 zł) oraz wartości innych przychodów (korzyści niepieniężne) (270,00 zł). Wpłaty pochodzące od osób fizycznych dokonane zostały w ustawowych terminach, w formie bezgotówkowej przez obywateli polskich mających miejsce stałego zamieszkania na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, z ich rachunków bankowych, tj. zgodnie z art. 129 § 2, art. 132 § 4 i art. 134 § 5 Kodeksu wyborczego. Wpłaty te nie przekraczały limitu określonego w art. 134 § 2 tego Kodeksu.

Pozyskane przez Komitet środki finansowe, zgodnie z art. 134 § 1 Kodeksu wyborczego, gromadzone były wyłącznie na jednym rachunku bankowym nr 86 1600 1462 1715 3194 0000 0001 prowadzonym przez BNP Paribas Bank Polska S.A. Do umowy tego rachunku bankowego wprowadzone zostały zastrzeżenia wyczerpujące wymagania określone w art. 134 § 6 tego Kodeksu.

W sprawozdaniu wykazano, że wydatki lub koszty Komitetu wyniosły 670,00 zł, w tym: koszty administracyjne poniesione na energię elektryczną i inne media w lokalu wykorzystywanym przez Komitet (200,00 zł), koszty usług obcych (39,54 zł) oraz pozostałe wydatki lub koszty (430,46 zł).

Do sprawozdania dołączono protokół wyceny usług świadczonych nieodpłatnie na rzecz Komitetu, w tym: użyczenie lokalu – 400,00 zł, toner – 50,00 zł, papier 1 ryza – 20,00 zł oraz energia elektryczna – 200,00 zł. Łącznie korzyści te zostały wycenione na kwotę 670,00 zł.

Komitet wyborczy może nieodpłatnie korzystać w czasie kampanii wyborczej wyłącznie z lokalu osoby wchodzącej w skład komitetu, jak również z jej sprzętu biurowego zgodnie z art. 133 § 2 Kodeksu wyborczego. Zakup materiałów niezbędnych do korzystania ze sprzętu biurowego, jak również opłaty za media

w okresie korzystania z lokalu przez komitet wyborczy, powinny być zawsze (bez względu na rodzaj komitetu wyborczego) finansowane ze środków komitetu oraz wliczone do przysługującego mu limitu wydatków. Korzystanie przez komitet wyborczy z materiałów eksploatacyjnych oraz energii, finansowanych przez osobę fizyczną, stanowi naruszenie art. 132 § 5 Kodeksu wyborczego, zgodnie z którym komitetom wyborczym nie wolno przyjmować korzyści majątkowych o charakterze niepieniężnym, z wyjątkiem: nieodpłatnego rozpowszechniania plakatów i ulotek wyborczych przez osoby fizyczne, pomocy w pracach biurowych, wykorzystania przedmiotów i urządzeń, w tym pojazdów mechanicznych, udostępnianych nieodpłatnie przez osoby fizyczne oraz nieodpłatnego udostępniania miejsc do ekspozycji materiałów wyborczych przez osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej w zakresie reklamy. Powyższe oznacza, że Komitet przyjął z naruszeniem art. 132 § 5 Kodeksu wyborczego korzyści majątkowe o charakterze niepieniężnym w postaci opłaconych przez osobę fizyczną mediów i materiałów eksploatacyjnych do sprzętu biurowego, o łącznej wartości 270,00 zł, co sam potwierdził wykazując tę wartość w pozycji 22 sprawozdania i wliczając ją do pozycji 16.

Państwowa Komisja Wyborcza zaznacza przy tym, że katalog korzyści majątkowych o charakterze niepieniężnym, jakie mogą przyjmować komitety wyborcze, został – w art. 132 § 5 i w art. 133 Kodeksu wyborczego – określony w sposób enumeratywny. Katalog ten jest zatem zamknięty. Oznacza to *a contrario*, że komitet nie może pozyskiwać innych korzyści majątkowych i od innych podmiotów niż zostały wskazane w regulacjach prawnych tych dwóch przepisów. Należy uznać, że źródła przysporzeń komitetów wyborczych są ograniczone ze względu na interes społeczny i z uwagi na określoną w art. 125 Kodeksu wyborczego jawność finansowania kampanii wyborczej, znajdującą swoją genezę w art. 11 ust. 2 Konstytucji RP. Celem tych regulacji jest zapewnienie przejrzystości i jasności pozyskiwania przez komitet korzyści majątkowych i ich wydatkowania. Przepisy prawa przyjęły przy tym wyraźnie restrykcyjną formułę regulacji w zakresie finansów i finansowania komitetów wyborczych i partii politycznych, a nie liberalną swobodę działania jako uczestnika obrotu cywilnoprawnego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 września

2004 r., III SW 38/04). W konsekwencji komitety wyborcze muszą liczyć się z ograniczeniami odnośnie do gromadzenia i dysponowania swoimi środkami.

Ponieważ wartość przyjętych przez Komitet niedozwolonych korzyści majątkowych przekracza 1% ogólnej kwoty przychodów Komitetu, na podstawie art. 144 § 1 pkt 3 lit. d Kodeksu wyborczego, sprawozdanie Komitetu podlega odrzuceniu.

Regulacje Kodeksu wyborczego w tej materii są jednoznaczne i w przypadku naruszenia przez Komitet przywołanych wyżej przepisów tego Kodeksu, decyzję Państwowej Komisji Wyborczej w sprawie odrzucenia sprawozdania finansowego komitetu uzależniają wyłącznie od stosunku kwoty środków finansowych pozyskanych przez komitet niezgodnie z wskazanymi wyżej regulacjami do ogólnej kwoty przychodów tego komitetu. Państwowa Komisja Wyborcza jest zatem związana treścią przepisów Kodeksu wyborczego, w sposób, który wyłącza swobodę decyzji, co do postępowania i rozstrzygnięcia w tej sprawie.

Walorem tego rozwiązania jest jednakowe egzekwowanie norm prawa wobec wszystkich, co zapewnia wyłącznie ścisłą wykładnię przepisów. Jest to zgodne z przyjętą metodą regulacji, opartą na szczegółowym określeniu w ustawie sposobu postępowania. Taka wykładnia zasadnie jest przyjmowana i stosowana przez Państwową Komisję Wyborczą na gruncie dotychczasowej i aktualnej kontroli sprawozdań finansowych (tak: postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 września 2016 r., III SW 7/16; z dnia 13 listopada 2019 r., I NSW 83/19). Taka konstrukcja prawna zabezpiecza komitety wyborcze przed ewentualnym stronniczym, dowolnym działaniem organów państwa wobec nich, a organy te przed takimi ewentualnymi oskarżeniami.

Mając powyższe na uwadze sprawozdanie Komitetu nie może zostać przyjęte i należy je odrzucić. W judykaturze podnosi się, że przepisy dotyczące odrzucenia sprawozdania finansowego muszą być wykładane ściśle, co oznacza między innymi, że nawet ewentualny brak winy w naruszeniu prawa nie ma znaczenia dla oceny zasadności odrzucenia sprawozdania finansowego. Sprawozdanie finansowe Komitetu musi być zatem odrzucone (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 2015 r., III SW 7/15 i z dnia 25 listopada 2020 r., I NSW 5930/20).

Zgodnie z art. 149 § 1 Kodeksu wyborczego, korzyści majątkowe przyjęte przez komitet wyborczy z naruszeniem przepisów tej ustawy podlegają przepadkowi na rzecz Skarbu Państwa. Na podstawie art. 149 § 4 tego Kodeksu KOMITETOWI WYBORCZEMU KANDYDATA NA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ ALDONY ANNY SKIRGIEŁŁO przysługuje prawo dobrowolnego wpłacenia, w terminie 14 dni od dnia doręczenia mu niniejszej uchwały Państwowej Komisji Wyborczej, a w przypadku złożenia skargi na tę uchwałę do Sądu Najwyższego, w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia wydanego przez ten Sąd, na rachunek bankowy urzędu skarbowego właściwego dla siedziby Komitetu, równowartości korzyści przyjętych z naruszeniem przepisów Kodeksu wyborczego. Potwierdzenie wpłacenia na rzecz Skarbu Państwa środków w kwocie 270,00 zł Komitet zobowiązany jest przedstawić Państwowej Komisji Wyborczej. W przypadku niedokonania dobrowolnej ich wpłaty wszczęte zostanie postępowanie określone w art. 149 § 6 Kodeksu wyborczego.

Komitet wykazał w sprawozdaniu, że przyjął korzyści majątkowe o charakterze niepieniężnym, mieszczące się w katalogu dozwolonych tego typu korzyści, jakie może przyjmować komitet wyborczy, określonych w art. 132 § 5 i art. 133 § 2 Kodeksu wyborczego. Zostały one wycenione na łączną kwotę 400,00 zł, wykazane w części sprawozdania: Informacje szczegółowe, pozycja 68 – pozostałe tytuły, niewymienione w pozycjach 63-66, wraz ze świadczeniami nieodpłatnymi, w tym świadczeniami wymienionymi w art. 132 § 5 oraz art. 133 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy, i wyszczególnione w załączniku do tej pozycji sprawozdania.

Pełnomocnik Wyborczy Komitetu nie zawiadomił Państwowej Komisji Wyborczej o adresie strony internetowej Komitetu. Stanowi to naruszenie art. 102 § 1 w związku z art. 140 § 2 Kodeksu wyborczego, zgodnie z którymi pełnomocnik wyborczy w terminie 3 dni od dnia upływu terminu na zgłoszenie do rejestracji list kandydatów lub kandydata, zawiadamia ten organ o adresie strony internetowej, na której zobowiązany jest prowadzić rejestry zaciągniętych kredytów oraz wpłat o wartości przekraczającej łącznie od jednej osoby fizycznej kwotę minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalanego na podstawie odrębnych przepisów,

obowiązującego w dniu poprzedzającym dzień ogłoszenia postanowienia o zarządzeniu wyborów. Komitet poinformował, że nie prowadził strony internetowej.

Zgodnie z art. 144 § 1 i 2 Kodeksu wyborczego wskazane wyżej uchybienia nie stanowią jednak przesłanek do odrzucenia sprawozdania finansowego Komitetu. W tym przypadku stanowi je natomiast naruszenie przez Komitet art. 132 § 5 Kodeksu wyborczego.

Państwowa Komisja Wyborcza, po ustaleniu powyższego na podstawie sprawozdania finansowego Komitetu, dokumentów do niego załączonych oraz sprawozdania biegłego rewidenta, postanowiła jak w sentencji.

Od niniejszego postanowienia Pełnomocnikowi Finansowemu KOMITETU WYBORCZEGO KANDYDATA NA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ ALDONY ANNY SKIRGIELŁO przysługuje prawo wniesienia skargi do Sądu Najwyższego, w terminie 14 dni od dnia doręczenia tego postanowienia.

Przewodniczący
Państwowej Komisji Wyborczej

Sylwester Marciniak